בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א**', **כ"ח** ב**חשון** תשס"ג (**3** ב**נובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

פרשת "**חיי-שרה**" שקראנו בתורה אתמול בשבת עוסקת בחלקה הארי שלה ב**בחירת אשה ליצחק אבינו** אחרי מות שרה אמו. זו הזדמנות לעיין במידות שמחפשים ב'עזר-כנגדו' לאיש הראשון שנולד יהודי, יצחק אבינו.

המאמר הבא, "**האם בישראל**", שיתפרש על הדפים של היום ומחר, אמור לעורר עניין. נשמח לקבל תגובות:

שני כוחות פועלים בנפש האדם פעולת גומלין, ואחד זקוק לשני ונתון לבקורתו המתמדת – **המוח והלב**. ע"י **המוח** המעביר כל פעולה העומדת לפניו, תחת האיזמל החד של הניתוח העיוני – עלול בן-האדם לפסול כל פעולה שאינה עומדת במבחן המצליף של ההגיון היבש והקר, וכמו-כן, גם להכשיר מעשים החוטאים נגד הרגש האנושי האלמנטארי. וע"י **הלב**, אשר הסמכות העליונה בשבילו הם הרגש המוסרי והמצפון, עלול בן-אדם להתמסר כולו לממלכת הרגשות, התמסרות בלי מצרים, עד כדי איבוד עצמאותו המחשבתית.

הלב מבקר את המוח, מרכך את נוקשיותו השיפוטית, מעביר לביצוע מעשים מבורכים, כשלעצמם, גם אם לא נמצאה פורמולה הגיונית מספקת עבורם, ובולֵם הדרך בפני מעשים מקולקלים, אשר הרגש האנושי מתקומם נגדם. המוח מצנן קצת את התלהבותו המופרזת והמתפרצת של הלב, ועוצר בעד פזיזות יתירה, בביצוע פעולות שאין להן כיסוי מינימלי של מחשבה אנושית, ומה גם אם הן נוגדות לה. האדם הנמצא בתווך, בין שני הכוחות המשפיעים האלה, עושה פשרה ביניהם, ודואג שכל מעשיו ופעולותיו יקבלו הסכמתן של שתי הסמכויות האלה – המוח והלב, הנמתקים והמתרככים אחד ע"י השני.

וכמו שיש מיזוג ושיתוף פעולה בין שני הכוחות השונים, ההגיון והרגש, בנפש בן-האדם הנורמלי והבריא מבחינה מוסרית – כך יש מיזוג ושיתוף פעולה בין אותם שני הכוחות ב**משפחה הישראלית**. כפי שהיא נראית באספקלריית היהדות המסורתית, שני השותפים ביצירת המשפחה הישראלית [הכוונה, היהודית] האיש והאשה, התחלקו ביניהם בייצוג שני הכוחות הנפשיים האלה, שהם המניעים העיקריים לכל הפעולות הטובות, והמעצורים היחידים לכל השתוללות וחריגה ממסגרת המוסרית המקובלת. ה**איש** הוא המוח של המשפחה, לו נמסר התפקיד לכלכל צורכי הבית השונים, להתאמץ למצוא פתרונות לכל הבעיות המסובכות בחיים המשפחתיים המתפתחים. עליו מוטל החוב להצטייד בידיעות מקצועיות מספיקות, כדי ליצור מקור פרנסה ולבסס את חייה החומריים של משפחתו. ה**אשה** היא הלב של המשפחה. היא מפיחה בחיי המשפחה היומיומיים, רוח ונשמה. היא יוצקת בחוג המשפחה דפוסים תרבותיים וחינוכיים. היא מרססת לבביות על רגבי החיים הנוקשים, ומפריחה ע"י זה את שממות החיים האפורים. והיא היא המכניסה אווירה טהורה וזכה שנזדככה וצורפה ע"י המסורת היהודית – לתוך כתלי ביתה, ומרווה צמאונם של ילדיה, ממים החיים המפכים ממעיין היהדות. התפקידים של האיש והאשה מחולקים בהתאם לתכונותיהם הנפשיות וסגולותיהם האינדיבידואליות. האיש הוא אשית ההגיון הקר, האישה היא אשית הרגש החם.

חיים משפחתיים המתפרנסים משני מקורות ההשפעה האלה, הם שלמים מבחינה מוסרית ותרבותית. אחד משלים את השני ומבקרו כאחד. וכמו בבן האדם הפרטי, אם היחס בין שני הכוחות הנפשיים האלה הוא יציב וחיובי, סימן הוא שהוא בריא מבחינה רוחנית, כן אם היחס בין שני הגורמים במשפחה, הוא יחס של גומלין והשפעה הדדית, הוא מבטיח אושר ונחת לכל המשפחה. {הסיום, בע"ה, מחר} [הגיונה של תורה – ר' בן-ציון פירר]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל